

ling, integration af miljøbeskyttelse og fattigdomsbekæmpelse, globalisering i et bæredygtighedsperspektiv, samt tilskyndelse til god regeringsførelse og folkelig deltagelse. Det sidste vil jeg gerne understrege endnu en gang: Samt tilskyndelse til god regeringsførelse og folkelig deltagelse. Det er fuldstændig analogt med det oplæg, som Venstre også selv er kommet med.

Så igen for os: Skal der være bæredygtighed, skal vi have skabt frihandel, det er et nøgleord.

Derfor skal ulandene sikres bedre adgang til de industrialiserede landes markeder. Der bør indrømmes fri adgang for alle produkter fra de mindst udviklede lande. Derfor har vi også været meget positive over for EU's beslutning fra februar 2001 om at yde told- og kvotefri adgang til EU-markeder for alle produkter bortset fra våben og ammunition fra de mindst udviklede lande, og det er et vigtigt skridt.

Så står der også i redegørelsen, at Danmark har fået fine karakterer i OECD's gennemgang, ikke bare fordi man har givet meget bistand, men også fordi man er god til at fremme det her partnerskab, og at man har meget stor goodwill. Danmark skal betragtes som en troværdig partner.

Det er også sandt. Det er jo ikke kun et spørgsmål om, at Danmark yder det højeste bistandsniveau set i forhold til befolkningsantallet, men vi er gode til at give dansk bistand. Der er bare en problemstilling, som man ignorerer, og hvad er det? Det er, at når Danmark er en troværdig partner, så burde man vel også forlange, at den anden partner også er troværdig. Og det betyder, at vi nogle gange må stille nogle krav, for at et partnerskab som sådan skal være troværdigt.

Jeg mener, det er vel ligesom et ægteskab. Vi går ud fra, at hvis det skal være et totalt troværdigt partnerskab, så skal begge parter vel være troværdige. Og her mener Venstre, at der er et grundlæggende problem i vores danske bistand.

Vi har kigget på nogle af de punkter, som regeringens vil arbejde videre med. Jeg kan allerede først sige, at Venstre ikke kan støtte, at den danske udviklingsbistand skal fastholdes på 1 pct. af BNI, og det er af den simple grund, at vi mener, at der er brug for nogle reformer i den danske udviklingsbistand. Og når vi siger det, så siger vi det på baggrund af, at man ikke samtidig med, at man gennemgår bistand, kan ekspandere. Det er derfor, vi holder fast i den her fastfrysning. Det har ikke noget at gøre med, at vi bare

fuldstændig grundlæggende ønsker at skære ned på bistanden.

Det, det handler om for os, er, at vi har set, og stadig væk ser, nogle sager, nogle situationer, som vi mener bliver håndteret forkert.

Vi mener, at der er for få værktøjer i den danske udviklingsbistand. Vi mener, at den danske udviklingsbistand ikke er i sammenhæng med den øvrige danske udenrigspolitik, og derfor kan vi altså ikke støtte det at fastholde 1 pct. af BNI. Men vi støtter punktet omkring international handel og investeringer og bæredygtig udvikling, om den frie markedsadgang for de fattigste ulande, så de fortsat kan fremme deres udgangspunkt, og udgangspunktet er selvfølgelig EU, som jeg har nævnt tidligere, indsatsen for udvikling og demokratisering af det internationale samarbejde. Og partnerskabet med ulandene skal styrkes, og der skal tages hensyn til deres behov og prioriteringer.

Præcis Venstrepolitik. Præcis det, som vi har sagt. Vi skal lytte meget til dem, som vi donerer penge til, men det betyder jo også en gensidighed, så vi nemlig også kan stille nogle krav samtidig. Det er ganske almindelig ansvarlighed over for hinanden.

Der skal ske en øget inddragelse af civilsamfundet. Det inkluderer ngo'er og erhvervssektoren i nord og syd. Det synes vi er meget fint. Og igen omkring information og formidling om bæredygtig udvikling: Den skal forbedres, og her mener vi ikke i rapporter, i fine overheads osv., her mener vi, så der bliver en større folkelig forståelse for, hvad det er, vi bruger ressourcerne til.

Vi synes også, det er vigtigt, at FN's generalsekretær bestræber sig på at reformere FN-institutionerne, og det skal vi presse endnu mere på for. Faktisk mener jeg, at det største problem, vi har omkring bistandsområdet, jo er, at når vi diskuterer, så diskuterer vi altid på baggrund af den bilaterale støtte og ignorerer ufattelig mange gange den multilaterale støtte i den brede befolkning.

Det kan godt være, at hr. Jeppé Kofod ved en hel del om det; det håber jeg, men det, det handler om, er at få skabt en folkelig debat, hvor der er en forståelse for, at halvdelen af vores bistand rent faktisk går til multilaterale organisationer. Derfor skal vi også være i stand til at stille nogle krav til dem. Det synes vi er godt, så derfor vil Venstre gå positivt ind i den her debat. Vi synes, det er meget positivt, at det er blevet bragt på banen.